Intâlnirile internaţionale ale sportivilor sovietici

de P. SOBOLEV

In U.R.S.S., anul sportiv 1950 se caracterizează în primul rând prin continua lărgire a legăturilor cu străinătatea şi creşterea numărului de competiţii internaţionale desfăşurate cu participarea sportivilor sovietici. Asemenea competiţii s'au desfăşurat pe teritoriul Uniunii Sovietice, cât şi în afara graniţelor ei.

Este de reţinut că anul 1950 a început prin venirea la Moscova a celor mai bune şahiste din lume, reprezentând 12 ţări, participante la campionatul mondial feminin de şah. Curând după plecarea acestora, începeau pe stadionul „Dinamo" din Moscova probele campionatului mondial feminin de patinaj viteză. După cum se ştie aceste două campionate s'au terminat cu victoriile strălucite ale sportivelor sovietice. Jucătoarele de şah sovietice au ocupat primele patru locuri, iar Ludmila Rudenco a fost proclamată campioană a lumii. In felul acesta titlul de campion mondial la şah atât la bărbaţi cât şi la femei aparţine Uniunii Sovietice. Nu mai puţin merituoasă a fost comportarea sportivelor sovietice, maestrele sportului pe patine: în probele de multiatlon, ele au câştigat de opt ori premiul întâi. In probele de distanţă, sportivele U.R.S.S. au fost deasemeni primele. Maestra emerită a sportului *Maria Isakova* a câştigat pentru a treia oară consecutiv titlul de campioană mondială absolută, stabilind prin aceasta un record mondial sui-generis.

Şi în lunile următoare au continuat să sosească în Uniunea Sovietică sportivi străini, — jucători de tenis polonezi, ciclişti francezi, atleţi unguri, gimnaşti finlandezi, vâslaşi cehoslovaci.

Sportivii străini au fost adânc impresionaţi de giganticul avânt al construirii comunismului şi de marea grijă pe care guvernul sovietic şi Partidul Bolşevic o acordă problemelor culturii fizice şi sportului. Oaspeţii străini au remarcat în unanimitate ospitalitatea caldă care le-a fost arătată, precum şi strălucita organizare a competiţiilor.

In sezonul sportiv al anului 1950 sportivii sovietici au participat la o serie de campionate ale Europei. In luna Mai, în capitala Republicei Populare Ungare, au avut loc campionatele europene de baschet feminin. Au participat echipele a 12 ţări, printre care R.P. Ungară, R. Cehoslovacă, Italia, Franţa, R. Polonă, R. P. R., Belgia, ş. a. Concursurile s'au încheiat cu o concludentă victorie a reprezentativei U.R.S.S., care a câştigat toate întâlnirile şi prin aceasta titlul de campioană a Europei.

In August, atleţii sovietici au plecat la cea de a patra ediţie a campionatelor Europei, desfăşurate la Bruxelles. Din partea Uniunii Sovietice au concurat 34 atleţi, în timp ce celelalte ţări îşi trimiseseră echipe mult mai numeroase. De exemplu Franţa era reprezentată de 53 atleţi şi atlete. Cu toate acestea, echipa U.R.S.S. acumulând cele mai multe puncte, a demonstrat în mod elocvent că este cea mai puternică din Europa. Sportivii sovietici au cucerit 9 medalii de aur, 15 de argint şi 15 de bronz. *A. Andreeva, V. Bogdanova, N. Dumbadze, N. Smernitkaia, N Karakulov, L. Caliaev, V. Suharev, L. Sanadze* şi *L. Scerbacov* au obţinut titlurile de campioni ai Europei.

In luna Octombrie, au avut loc în R.P. Bulgaria campionatele europene de volei masculin şi feminin. Voleibaliştii sovietici au luptat cu hotărîre în toate întâlnirile şi au ocupat primele locuri, cucerind titlurile de campioni ai Europei. După cum se ştie, în anul 1949 echipa U.R.S.S. a devenit campioană mondială de volei. Acum, deci, voleibaliştii sovietici sunt în posesia titlurilor mondial şi european. Echipa feminină a *Uniunii Sovietice* a înregistrat deasemeni victorii categorice la campionatele europene dela *Sofia* cucerind locul întâi şi titlul de campioană.

Pline de succes au fost comportările şahiştilor sovietici, care au ocupat primele locuri la match-turneul dela *Budapesta (D. Bronştein* şi *I. Boleslavschi)*, turneul internaţional din R. Polonă în memoria lui *D. Przepiorka (P. Keres)* şi tradiţionalul turneu dela Veneţia *(A. Kotov* şi *V. Smislov)*.

In anul care trece, au fost organizate întâlniri amicale în acele ramuri de sport, în care sportivii sovietici nu participaseră până acum în cadrul unor competiţii internaţionale. Astfel, cicliştii *U.R.S.S.* s'au întâlnit la *Tula* cu sportivii francezi şi au luat parte la concursuri în *R.P. Bulgaria* şi *R.P.R.* Trăgătorii sovietici au participat la concursuri de tir în *R.P. Bulgaria*. Vâslaşii sovietici s'au întâlnit pe apele *Moscovei* cu sportivii cehoslovaci. In *Republica Populară Română* au concurat atleţii, cicliştii şi voleibaliştii sovietici, în *R.P. Bulgaria* trăgătorii, cicliştii şi voleibaliştii, etc.

Maestra emerită a sportului, Alexandra Ciudina, căpitana echipei de volei a U.R.S.S.

Este deasemeni caracteristic pentru anul 1950 faptul că s'a mărit numărul ţărilor cu care întreţine relaţii sportive *U.R.S.S.* Astfel, în Decembrie, pentru prima oară în istoria sportului sovietic, echipa de baschet a *Uniunii Sovietice* a plecat în *Republica Populară Chineză* pentru a susţine o serie de întâlniri amicale. *In Republica Democrată Germană* au concurat schiorii, gimnaştii, înnotătorii şi atleţii.

Printre realizările de seamă obţinute de sportivii sovietici trebue remarcată victoria gimnastelor *Uniunii Sovietice*, repurtată asupra echipei *Suediei*, campioana mondială pe anul 1950. In matchul cu gimnastele sovietice desfăşurat în Octombrie la Stockholm, câştigătoarele campionatului mondial au suferit o înfrângere şi este semnificativ faptul că toate gimnastele sovietice s'au clasat înaintea celor suedeze în clasamentele individuale. Presa suedeză, chiar şi cea mai reacţionară, a trebuit să constate că strălucirea medaliei de aur a campioanelor lumii a fost eclipsată de strălucirea măestriei gimnastelor sovietice.

La fel de grăitoare este victoria luptătorilor sovietici obţinută asupra echipei *Finlandei*. Ambele loturi ale *U.R.S.S.* (lotul I şi II) au învins cu 7-1, loturile finlandeze respective. O astfel de înfrângere n'au mai suferit de mulţi ani din partea niciunei reprezentative, luptătorii finlandezi.

Cu un succes deosebit s'a terminat turneul echipei moscovite de football *„Spartak"*. Susţinând trei matchuri în *Norvegia*, footballiştii sovietici au realizat (bineînţeles câştigând toate întâlnirile) scorul de 18-1.

In cursul anului 1950 sportivii sovietici au stabilit câteva noi recorduri mondiale şi europene printre care performanţa mondială la 100 m. fluture realizată de *Leonid Meskov*, recordurile mondiale la patinaj viteză stabilite de *Rimma Jukova* pe 1.500 şi 5.000 m., recordul mondial pe 800 m. realizat de *Evdochia Vasilieva*, recordul european pe 500 m. craul al lui *V. Usakov*, al lui *Leonid Scerbakov* la triplu salt şi altele.

Un rezultat excepţional l-a realizat *Ana Andreeva* care în concursul demonstrativ din R.P.R. a aruncat greutatea la 15 m. 02, fiind prima femee în istoria atletismului care depăşeşte 15 metri la această probă.

La 15 Decembrie a fost omologat cel de al 21-lea record mondial deţinut de sportivii sovietici. Intre ele se numără unul la înnot, 13 la haltere, 5 la atletism, 2 la patinaj viteză. A fost deasemeni omologat recordul european al lui *Usakov*. Sunt în curs de omologare cinci recorduri mondiale şi două europene. Sportivii sovietici au participat în competiţii internaţionale sub steagul luptei pentru pace în întreaga lume, pentru stabilirea relaţiilor de prietenie, între sportivii tuturor ţărilor. Impreună cu întreg poporul, sportivii sovietici au semnat cu entuziasm Apelul dela Stockholm. Sportiva sovietică de frunte, *Maria Isakova* a luat parte la lucrările celui de al doilea Congres Mondial al Partizanilor Păcii.

O astfel de poziţie a sportivilor sovietici este evident că nu-i pe placul imperialiştilor americani şi al lacheilor lor. Numai astfel se poate explica faptul că presa americană a încercat prin insinuări duşmănoase să micşoreze importanţa întâlnirilor internaţionale la care au participat sportivii sovietici, precum şi vizita în *U.S.A.* făcută de sportivii sovietici cu ocazia celui de al doilea congres al Federaţiei Internaţionale de schi.

Şi presa reacţionară suedeză cleveteşte la adresa sportivilor sovietici. Ni se pare că motivul acestei comportări duşmănoase a fost arătat pe faţă de ziarul *NY DAG* care a subliniat că aceste atacuri au fost provocate în special de faptul că au loc tratative susţinute între organizaţiile suedeze şi sovietice pentru stabilirea unor legături cât mai strânse între sportivii celor două ţări.

Sportivii sovietici vor continua şi în viitor să lărgească şi să întărească legăturile lor internaţionale, sub lozinca luptei pentru pace.

Sportivii sovietici sunt conştienţi şi convinşi că în această acţiune nobilă ei au asentimentul tuturor popoarelor lumii.

(Din Sovieţchi Sport)

Paul Keres — campion unional de şah

de ALEXANDRU KOTOV

mare maestru de şah al U.R.S.S.

Al XVIII-lea campionat al U.R.S.S.

— De ce întârzie trei participanţi la începerea ultimei runde? — s'a adresat arbitrul principal al celui de al XVIII-lea campionat de şah al U.R.S.S., maestrul emerit P. Romanovschi, către administrator, — doar în partida decisivă le va fi preţios fiecare minut?

Explicaţia veni singură, câteva minute mai târziu. „Cei trei" venind în sala de concurs, reuşiră, cu mare greutate, să-şi facă loc în marea mulţime de spectatori, adunaţi la Casa Centrală de Cultură a feroviarilor pentru a vedea disputatul finiş al luptei pentru titlul de campion unional de şah.

Desigur spectatorii aveau dreptate — erau lucruri interesante de văzut în sala turneului, pasionante chiar! Sfârşitul campionatului se complicase în aşa măsură, că înaintea ultimei runde trei participanţi aveau acelaş număr de puncte: marele maestru Keres, maeştrii Aronin şi Toluş. Aceştia erau întârziaţii care provocaseră nedumerirea arbitrului. Care dintre ei va cuceri medalia de aur a învingătorului? Care va lua premiul întâi în această măreaţă luptă a celor mai puternici?

Se vede că participanţii celui de al XVIII-lea campionat nu vroiau să uite nici un moment că acest turneu era închinat memoriei marelui şahist rus Mihail Cigorin, partidele căruia erau pline de inovaţii, de idei îndrăzneţe şi interesante, pline de nesecată fantezie. Prin combinaţiile lor curajoase, printr'un joc plin de conţinut, prin absenţa remizelor rapide, şahiştii sovietici au dat un sens strălucit acestui jubileu.

Dela începutul campionatului, maestrul Lev Aronin din Moscova a obţinut o serie de victorii strălucite. După primele şase runde el înregistrase un rezultat excelent, câştigând cinci jocuri şi remizând o singură dată.

„Cel mai greu este să-ţi păstrezi calmul, atunci când pe tabelul concursului în dreptul numelui tău se află scrisă de mai multe ori cifra unu..." spun şahiştii experimentaţi. Este tocmai ceeace n'a reuşit să facă Aronin. El a început să joace nervos, a pierdut câteva partide la rând, şi a rămas în urmă.

In acelaş timp în primele rânduri şi-a făcut loc binecunoscutul, deşi tânăr, marele maestru Smîslov. Prin partidele sale profunde el a arătat adversarilor săi, că este decis să lupte cu dârzenie pentru medalia de aur a campionatului. Principalii concurenţi ai lui Smîslov erau în primul rând rutinatul amator de „atacuri la baionetă" maestrul Toluş din Leningrad şi tânărul maestru din Kiev, I. Lipniţchi. Câteva runde trebuiau să decidă soarta luptei.

Şi aci şi-a spus cuvântul oboseala lui Smîslov, care de curând jucase în turneul internaţional dela Veneţia şi nu avusese suficient timp pentru odihna şi pregătirea necesară pentru un concurs atât de pretenţios cum este campionatul U.R.S.S. In ultimele sale şapte partide din concurs, Smîslov n'a reuşit să obţină nicio victorie, pierzând două partide şi remizând de cinci ori. Desigur un asemenea sfârşit slab nu a dat posibilitate marelui maestru de a continua lupta pentru primul loc.

Dimpotrivă, marele maestru Keres şi-a îmbunătăţit constant situaţia şi, câştigând partidă după partidă avea 10 puncte şi jumătate înaintea rundei a 17-a; la fel ca Toluş şi Aronin.

Ultima rundă a celui de al XVIII-lea campionat va rămâne mult timp în amintirea iubitorilor de şah din Moscova. Atmosfera din sală atinsese maximum de încordare.

Totuşi în acea seară spectatorii nu putură să afle cine este noul campion de şah al U.R.S.S.: partidele celor trei fruntaşi au fost întrerupte. Rezultatul final nu a fost cunoscut decât a doua zi, după reluare. Keres a exploatat rapid avantajul său poziţional şi şi-a adjudecat o preţioasă victorie. Toluş s'a convins la analiza de acasă de lipsa oricăror şanse de câştig şi a acceptat curând remiza. Aronin, deşi a continuat să lupte timp de şase ore nu a putut să modifice situaţia clară — remiză!

Şi astfel Keres a devenit campion. El a primit premiul întâi şi medalia de aur a campionului de şah al U.R.S.S.

Invingătorul turneului şi-a condus toate partidele într'un stil poziţional activ. In întâlnirile sale nu au fost văzute dueluri ascuţite, au lipsit atacurile şi combinaţiile de efect. In schimb ele au fost pătrunse de o clară realizare a unor idei strategice solide şi au impresionat prin precizia concretizării avantajului obţinut. Keres este un profund cunoscător al teoriei deschiderilor, fiind autorul câtorva manuale, şi această bună pregătire teoretică şi-a arătat roadele. Victoria lui Keres este cu totul meritată şi cele 11½ puncte obţinute în cursul a 17 întâlniri sunt rezultatul unei lupte dârze.

Locurile doi, trei şi patru au fost împărţite de maeştrii Aronin, Toluş şi Lipniţchi. Tânărul maestru Lipniţchi din Kiev şi-a făcut un strălucit debut în finala campionatului unional. Stilul său de joc în acest concurs a fost foarte asemănător cu acel al lui Keres. Lipniţchi a jucat calm, a exploatat fiecare greşală a adversarilor săi, realizând precis avantajele minimale.

Multe partide frumoase a jucat în acest turneu talentatul maestru din Leningrad, A. Toluş. Despre el s'ar putea spune cu drept cuvânt că a jucat „în stilul lui Cigorin". Jocul îndrăsneţ şi inventiv al lui Toluş este de mult timp apreciat de toţi amatorii de şah din Uniunea Sovietică

Deasemeni, un interesant joc combinativ a demonstrat campionul regiunii Moscova, L. Aronin.

Şahiştii sovietici, şi mai ales acei care au titlul de mari maeştri, au obţinut în ultimii ani numeroase victorii în competiţiile internaţionale. Aproape în toate mariie turnee din ultima vreme ei au ocupat primele locuri.

In schimb, la campionatele unionale, marilor maeştri le este din ce în ce mai greu să obţină victoria. In Uniunea Sovietică se ridică un tineret promiţător, posedând cele mai înalte calităţi ale artei şahiste. In această ascensiune a tineretului, în această continuă creştere a măestriei sovietice stă principala forţă a mişcării şahiste din Uniunea Sovietică. Mişcarea şahistă de masă, care creşte mereu talente noi, promite pentru viitor o înflorire şi mai mare a artei şahiste sovietice.